

РЕШЕНИЕ

№ 6068

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 14.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4892** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от ДОПК, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано по жалба от „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 7, представлявано от С. Юскюплю, в качеството му на управител, чрез Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“ срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221122005634-091-001 от 21.12.2022 г. издаден от органи по приходите от ТД на НАП С., с който за данъчен период м. 05.2022 г. е доначислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 103 620,68 лв., във връзка с недоказана вътреобщностна доставка на стоки /ВОД/ и са определени лихви за забава в размер на 5 469,31 лв., потвърден изцяло с Решение № 381/28.03.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С..

Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като постановен при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Счита, че е доказан предвиденият в закона фактически състав за признаване на ВОД. Навежда доводи, че цитираните в РА нарушения на Закона за пощенските услуги и Валутния закон, извършени от дружеството чрез транспортиране в международна пратка на златни бижута не са в правомощията на органите на НАП, а в правомощията други държавни органи и нямат отношение към данъчно-осигурителния контрол по ДОПК. Претендира се постановяване на решение, с което да бъде отменен Ревизионен акт № Р-22221122005634-091-001 от 21.12.2022 г., както и да се присъдят в полза на

жалбоподателя направените по делото разноси и адвокатски хонорар.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, по изложените в нея съображения. Претендира направените по делото разноси, съгласно представен списък на разноските.

Ответникът по оспорването се представлява от юрисконсулт А., с пълномощно по делото, която намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, надлежно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221122005634-020-001 от 25.10.2022 г, издадена от Р. И. Ф., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., е възложено извършването на ревизия на „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД за установяване на задължения данък върху добавената стойност /ДДС/ за периода от 01.05.2022 г. до 31.05.2022 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 03.11.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221122005634-092-001 от 02.12.2022 г., който е връчен на електронния адрес на дружеството на 02.12.2019 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу РД, прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22221122005634-091-001/21.12.2022 г., издаден от Р. И. Ф., на длъжност началник сектор „Девизни“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган, възложил ревизията и Б. Ц. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 06.01.2022 г. С оспорения РА за данъчен период м. 05.2022 г. е установен резултат ДДС за внасяне в размер на 104 785, 50 лв. и лихва за забава в размер на 5 469, 31 лв., при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 1 164, 82 лв.

В хода на ревизионното производство са представени писмени обяснения от управителя на дружеството, в които е посочено, че дейността на дружеството през процесния период е свързана с търговия на едро е бижутерия от благородни метали. Налице е Удостоверение за регистрация №2537/26.03.2010 г., издадено от Министерството на финансите, на основание чл. 13, ал. 1 от Валутния закон за дейности по добиване, преработване и сделки с благородни метали и скъпоценни камъни по занятие.

Установено е, че „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД е декларирало ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, с получател ARTE JEWELLERY BVBA е VIN BE0475350676, документирана е фактура № [ЕГН]/25.05.2022 г. с размер на данъчната основа 518 103,40 лв. и предмет - златна бижутерия. При валидиране на номерата е установено, че е регистрирано за целите на ДДС в Б..

За извършената вътреобщностна доставка, „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД е подало VIES декларация по образец - Приложение №14 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/.

За установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на

основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № 22221122005634-040-001/26.10.2022 г. В отговор на ИПДПОЗЛ чрез ИС Контрол по електронен път дружеството представя инвойс фактура № [ЕГН]/25.05.2022 г. с данъчна основа 518 103,40 лв., посочено основание за неначисляване на ДДС - чл. 53, ал. 1 от ЗДДС и посочен предмет 7 848,95 грама 14К златни бижута на стойност 264 902,06 евро; справка във VIES за потвърждение на номер по ДДС; потвърждение за получаване на стоки от ARTE JEWELLERY BVBA с VIN BE0475350676, според съдържанието, на което управителят на белгийското дружество E. Gedk потвърждава, че на 31.05.2022 г. е получил от „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД 7848,95 гр 14К златни бижута; фактура № [ЕГН]/25.05.2022 г., издадена от „Спиди“ АД с предмет - куриерска услуга, данъчна основа 77,29 лв., ДДС 15,46 лв. и обща стойност 92,75 лв.; системен бон от 25.05.2022 г., издаден от „Спиди“ АД за платена куриерска услуга от „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД на обща стойност 92,75 лв.; товарителница № 50701726242 от 25.05.2022 г., издадена от „Спиди“ АД; обяснителна записка от управителя на „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД. Според съдържанието на обяснителната записка транспортът/куриерската пратка е за сметка на „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД. Мястото на изпращане на стоките е [населено място], датата на изпращането е 25.05.2022 г., а лицето предало стоките - С. Юскюплю. Лицето, с което е контактувало белгийското дружество е неговият управител E. Gedi, като разговорите са се водили по телефон. Потвърдителното писмо и получаването на стоките е приел лично С. Юскюплю в Б..

С Протокол № Р-22221122005634-П.-001/17.11.2022 г. и № Р-22221122005634-П.-002/17.11.2022 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена оперативна проверка за установяване на налични активи.

От „Спиди“ АД са представени фактура № [ЕГН]/25.05.2022 г. с предмет куриерска услуга, информация в табличен вид относно пратка с товарителница № 50701726242; справка за осчетоводяване на цитираната фактура; сканирано копие на товарителница № 50701726242. Според съдържанието на представените писмени обяснения „Спиди“ АД няма сключен договор с ревизираното лице; трета страна е, не е участник в сделката, а само предоставя услуга по транспортиране и доставка. Международната пратка е изпратена от С. Юскюплю на 25.05.2022 г. в 13: 27: 58 ч. от офис, находящ се в [населено място], [улица]. Пратката е с обявена стойност 3 000,00 лв., опакована в кашон с размери 20x23x20, тегло 9,350 кг, съдържание M. SAMPLES. Куриерската услуга е заплатена от подателя. Пратката е доставена чрез международния партньор DPD до Б. на 31.05.2022 г. с получател ARTE JEWELLERY BVBA L. с лице за Enver Gedik. Посочено е, че при международни пратки офис куриерите имат задължение да проверяват съдържанието на пратките.

След съвкупната преценка и анализ събраните в хода на ревизията документи, органите по приходите са заключили, че за процесната доставка не са налице предпоставките на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, определящи я като вътреобщностна, за която е приложима нулева данъчна ставка. Аргументите за този извод се свеждат до обобщението, че не е извършено плащане, не е доказано транспортиране на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка и прехвърляне правото на собственост върху стоките - 7 848,94 грама златна бижутерия 14К, тъй като от ревизираното лице не са представени необходимите доказателства.

Органите по приходите са посочили че със спорната ВОД се цели прикриване на липса на стоки - златни бижута 14К с тегло 7 848,95 грама, които са реализирани на

територията на Република България, а продажбите не са отчетени в съответните данъчни периоди, съответно не е начислен ДДС в размер на 20%, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 1 по реда на чл. 86 от ЗДДС и не са отчетени съответните приходи. С декларирането на доставката като ВОД се цели избягване на данъчно облагане и начисляване на ДДС в размер на 103 620, 68 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 381/28.03.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с което е потвърден Ревизионен акт № Р-22221122005634-091-001/21.12.2022 г., издаден от Р. И. Ф. - орган, възложил ревизията, и Б. Ц. З. - ръководител на ревизията изцяло.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуването на правния спор:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, спазени са изискванията на чл. 112 и чл. 113 от ДОПК за образуване на ревизионното производство. РА съдържа посочените в чл. 120 от ДОПК реквизити и е издаден в предвидената в закона писмена форма. Същият е мотивиран, като неразделна част от него е РД, в който са описани фактическите констатации на ревизиращите органи.

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът следва да разгледа спора по същество, относно наличието на материалноправните предпоставки за упражняване право на данъчен кредит. След преценка на събраните доказателства, съдът следва да реши дали се дължи данък и в какъв размер.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации и приетите по делото доказателства, че РА № Р-22221122005634-091-001/21.12.2022 г., издаден от Р. И. Ф., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган, възложил ревизията и Б. Ц. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на изложеното и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на изводите на РО, като посочва, че спорната доставка е реално осъществена и е надлежно удостоверена с всички изискуеми по ЗДДС и ППЗДДС документи.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Същите се потвърждават от писмените доказателства по приетата от съда административна преписка в хода на съдебното

обжалване и от представените и анализирани в хода на административното обжалване доказателства.

Спорът е правен и се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с допълнително начислен ДДС, за процесния период, поради непризнаване реалността на декларираната доставка от жалбоподателя като ВОД, с нулева ставка, поради липса на реалност на доставката като такава, поради липса на действителни и валидни документи, удостоверяващи реално извършен транспорт от Република България към Б., за процесната фактура.

Съгласно нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС „вътреобщностна доставка на стоки” е доставка на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика, регистрирано по ЗДДС лице или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. За да се приеме, че е реализиран фактическият състав на цитираната норма, следва да са налице следните кумулативни предпоставки: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице към датата на данъчното събитие, съответно получателят по доставката да е регистрирано за целите на ДДС лице в друга държава членка на общността, да е налице възмездност на доставката и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка. Разпоредбата на чл. 53 от ЗДДС определя вътреобщностните доставки като облагаеми доставки с нулева ставка на данъка. От посочените норми следва, че във всички хипотези, на общо основание, облагането на ВОД с нулева ставка се основава на установяването на реалността на ВОД.

Документите, които удостоверяват транспортирането на стоките по ВОД, са посочени в чл. 45, т. 1 и т. 2 на ППЗДДС, а именно: фактура за доставката, в която е посочен идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран и транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка. Последните съставляват транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на другата държава членка – в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

Както всяка доставка на стоки, независимо от това дали е местна доставка или ВОД или В., вътреобщностна доставка като доставка на стоки по смисъла на ЗДДС, е положителен факт от обективната действителност. След като от това жалбоподателят черпи права /прилагането на нулева ставка на данък съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС/, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи съществуването на този положителен факт.

Спорът по същество се свежда до определяне на ДДС на основание чл. 86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС поради недоказано наличие на предвидените в чл.53, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл.45 от ППЗДДС предпоставки за прилагане на нулева ставка на данъка по

фактура, издадена от „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД с получател ARTE JEWELLERY BVBA. Касае се за вътреобщностна доставка, по която „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД е изпълнител и която е отразена във фактура № [ЕГН] от 25.05.2022 г. с размер на данъчната основа 518 103,40 лв. и с получател ARTE JEWELLERY BVBA.

С текста на чл. 45а от Регламент 2018/1912 е въведено доказателствено правило, което дава определена степен на правна сигурност на доставчика, който за целта следва да разполага най-малко с две непротиворечащи си доказателства, издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице. Съгласно §3 от Регламент 282/2011 за доказателства за изпращането или превоза се приемат транспортни документи /товарителница, коносамент и др./, както и визираните в §1 непротиворечащи си доказателства. Като такива са посочени застрахователни полици, банкови документи, официални документи, издадени от публичен орган, например нотариус, с които се потвърждава пристигането на стоката в държавата членка на местоназначение или разписка, издадена от складодържател в държавата членка на местоназначение. При наличието им доставчикът може да се позове на оборимата презумпция за осъществен ВОД, като в този случай тежестта за оборването ѝ е на ревизиращия екип.

При представянето на документи, посочени алтернативно с разпоредбата на чл. 45, т. 2, б. „а“ и б. „б“ от ППЗДДС, доказателствената тежест за удостоверяването на ВОД е за жалбоподателя, в качеството му на доставчик. За целта лицето следва да разполага с документи, както следва: т. 1 - фактура за доставката, в която да е посочен идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката; т. 2 – документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. Документите по т. 2 са в зависимост от това кое е лицето, извършило транспорта и за чия сметка. В случай, че транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя, чл. 45, т. 2. б. „а“ от ППЗДДС, доставчикът следва да представи транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи че стоките са получени на територията на друга държава членка. В писменото потвърждение задължително се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество. В случай, че транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика – чл. 45, т. 2, б. „б“ от ППЗДДС, следва да се представи транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка.

От събраните по делото доказателства се установява, че транспортът по доставките е осъществен от трето лице – куриерска фирма „Спиди“ АД за сметка на доставчика-жалбоподател в настоящото производство. От писмените обяснения за куриерската фирма се установява, същата няма сключен договор с ревизираното лице т.е. е трета страна, не е участник в сделката, а само предоставя услуга по транспортиране и доставка. Представени са фактура № [ЕГН]/25.05.2022 г. с предмет куриерска услуга,

информация в табличен вид относно пратка с товарителница № 50701726242; справка за осчетоводяване на цитираната фактура; сканирано копие на товарителница № 50701726242. Представените транспортни документи са редовни от външна страна и като такива се ползват с материална доказателствена сила по отношение на условията за транспорта.

Жалбоподателят е представил както изискуемите по ППЗДДС документи за доставката, така и документи за изпращането или транспортирането на стоката от територията на страната до територията на друга държава членка-Б.. Потвържденията за получената от ARTE JEWELLERY BVBA L. с лице за контакт ENVER GEDIK стока също съдържат имената, адреса, идентификационния номер на получателя и доставчика, фактурата, за който се отнася потвърждението, датата на получаване, транспортирането е за сметка на подателя, датата на потвърждението и подпис на управителя на дружеството.

Представени са инвойс фактура № [ЕГН]/25.05.2022 г. с данъчна основа 518 103,40 лв., посочено основание за неначисляване на ДДС - чл. 53, ал. 1 от ЗДДС и посочен предмет 7 848,95 грама 14К златни бижута на стойност 264 902,06 евро. Получено е писмено потвърждение за получена стока от купувача ARTE JEWELLERY BVBA, според съдържанието на което управителят на белгийското дружество E. Gedk потвърждава, че на 31.05.2022 г. е получил от „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД 7848,95 гр. 14К златни бижута.

Въз основа на приетите писмени доказателства, съдът прави извод, че са изпълнени изискванията на закона за признаване на вътреобщностна доставка на стоки, съгласно чл. 7 от ЗДДС, съответно 53, ал.1 от ЗДДС и са налице доказателства по чл.45 от ППЗДДС. От приетите по делото фактури и потвърждение за получена стока е видно, че „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД е извършило всички необходими действия, за да се увери, че стоките са напуснали територията на страната. Международната товарителница доказва, че стоката е транспортирани от „Спиди“ АД за Б. и е получена от получателя на доставката. Получаването на стоките е удостоверено и от потвърждението на доставката.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че е доказана реалност на ВОД. Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Според съда, за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективизиране в договори и приемо-предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индичия за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът. Неговата

добросъвестност при ВОД, предполага, надлежното удостоверяване и отчитане на доставката, както и наличието на всички първични и вторични документи, доказващи това.

Предвид горното, съдът намира, че органите по приходите необосновано са начислили като дължим данък върху добавената стойност в размер на 103 620,68 лв., във връзка с недоказана вътреобщностна доставка на стоки /ВОД/ и са определени лихви за забава в размер на 5 469,31 лв. С оглед гореизложеното, жалбата се явява основателна, а РА следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно поискани на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК. Като взе предвид направеното от насрещната страна искане за намаление на заплатеното адвокатското възнаграждение поради прекомерност и като съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и обстоятелството, че по делото е проведено само едно съдебно заседание, без ангажиране на съдебни експертизи, съдът намира, че размерът на дължимите на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение следва да бъде намален до минимално определения с разпоредбата на чл. 8, ал. 1, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 9 013,60 лв. и 50 лева държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр.1 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 36-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт /РА/ № Р-22221122005634-091-001 от 21.12.2022 г. издаден от органи по приходите от ТД на НАП С., с който на дружеството за данъчен период м. 05.2022 г. е доначислен данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 103 620,68 лв., във връзка с недоказана вътреобщностна доставка на стоки /ВОД/ и са определени лихви за забава в размер на 5 469,31 лв., потвърден изцяло с Решение № 381/28.03.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП” – С..

ОСЪЖДА НАП да заплати на „СЕМ ЮВЕЛИР“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 7, представлявано от управителя С. Юскюплю, сумата от 9 063,60 /девет хиляди шестдесет и три лева и 60 ст./, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: